

AVANTPROJECTE DE DECRET de desplegament reglamentari de la Llei 9/2014 de la seguretat industrial de dels establiments, les instal·lacions i els productes.

Objecte d'aquesta memòria

L'objecte d'aquesta memòria és recavar l'opinió dels possibles afectats sobre la intenció del Departament d'Empresa i Coneixement d'iniciar la tramitació d'un projecte de decret de desplegament de la Llei 9/2014, de 31 de juliol, de la seguretat industrial dels establiments, les instal·lacions i els productes, en compliment de l'art. 133 de la Llei 39/2015, sobre la participació dels ciutadans en el procediment d'elaboració de normes amb rang de Llei i reglaments.

1. Problemes que es pretenen resoldre amb la iniciativa

L'Estatut d'autonomia de Catalunya, en el seu article 139.1, atorga a la Generalitat de Catalunya competències exclusives en matèria d'indústria. En virtut d'aquestes competències, el Parlament de Catalunya va aprovar la Llei 9/2014, de 31 de juliol, de la seguretat industrial dels establiments, les instal·lacions i els productes, amb l'objectiu d'establir una regulació íntegra del règim jurídic aplicable a la seguretat industrial dels establiments en què es poden produir accidents greus, i les instal·lacions i els productes que poden produir danys o perjudicis a les persones, els béns o el medi ambient com a conseqüència d'un accident, incloent-hi la regulació del règim jurídic dels organismes de control. Aquesta llei va derogar els preceptes establerts en aquestes matèries per la Llei 12/2008 i el Decret 30/2010 i va introduir una notable simplificació administrativa, mitjançant l'ús de la declaració responsable, per a donar d'alta les instal·lacions.

El desenvolupament reglamentari del Títol II de la Llei 9/2014, es duu a terme mitjançant un decret específic que es troba en fase de tramitació, i cal iniciar el desenvolupament reglamentari del conjunt de la Llei.

Els aspectes més significatius que aporta la Llei 9/2014 són:

- en primer lloc, la simplificació i racionalització administrativa en els tràmits de posada en funcionament d'instal·lacions, reduint les dades i la documentació a aportar a l'Administració la qual cosa suposa un important estalvi econòmic pels ciutadans i les empreses i una agilització per posar en marxa noves instal·lacions o per registrar-ne modificacions en les existents.
- en segon lloc, la generalització de la tramitació electrònica, que apropa l'Administració als ciutadans i al món empresarial i permet la tramitació sense limitacions horàries.
- per últim, l'increment en la oferta d'entitats que realitzen la inspecció, els organismes de control, que ha de revertir en una millora en les possibilitats d'elecció als usuaris d'aquest servei sense que en minvi la qualitat.

La verificació del compliment d'aquesta llei implica dos tipus de tasques de control i supervisió per part de l'Administració: d'una banda, les relacionades amb la comprovació del compliment dels requisits i exigències tècniques de les instal·lacions i la tasca inspectora dels organismes de control sobre aquestes, de l'altra, la comprovació del compliment dels requisits i obligacions dels organismes de control i les empreses instal·ladores-mantenidores per poder operar en el sistema. Donats l'elevat nombre d'instal·lacions existents (més de 7 milions), d'inspeccions (75.000 anualment), i d'empreses mantenidores i instal·ladores que operen (prop de 20.000), la tasca supervisora de l'Administració es desenvolupa en base a mostres significatius. Part de

les actuacions d'aquests mostrejors es poder efectuar externalitzant aquesta activitat a entitats (en particular a organismes de control) que acreditin la seva capacitat per realitzar-los, prèvia adjudicació mitjançant concurs públic.

Ara bé, també cal acompanyar aquesta tasca inspectora interna i externa de l'Administració amb actuacions de promoció i difusió de la pròpia llei, d'interpretació de la normativa i de les millors pràctiques aplicables, així com fomentar l'ètica de la responsabilitat de forma que cada agent assumeixi les seves funcions.

La normativa d'adaptació a Catalunya dels diferents reglaments de seguretat industrial es troba recollida fins a la data mitjançant ordres, instruccions, protocols, notes interpretatives, de forma dispersa en un nombre de l'ordre de més de 50 textos diferents. Si bé aquests textos normatius han contribuït a assolir els objectius perseguits, actualment resulta necessari simplificar el nombre de normes i incrementar la seguretat jurídica a totes les parts interessades: titulars de les instal·lacions, enginyers projectistes o que efectuen els certificats finals d'obra, empreses instal·ladores i mantenidores, organismes d'avaluació de la conformitat, etc., raó per la qual es necessari elaborar una norma amb rang de decret que consolidi un model de seguretat industrial estable i amb totes les garanties jurídiques necessàries.

2. Objectius de la norma

Amb l'avantprojecte de decret que es proposa tramitar, es considera necessari fer un pas més en la evolució de la regulació de la seguretat industrial, en el sentit de millorar els serveis que en aquesta matèria l'Administració i els diferents agents presten als ciutadans i a les empreses.

L'avantprojecte de Decret pretén accomplir diversos objectius:

- Millorar la seguretat jurídica dels sector per mitjà de concretar i homogeneïtzar els procediments d'inspecció reglamentària
- Actualitzar i integrar la normativa catalana existent, actualment dispersa mitjançant ordres, instruccions i protocols
- Establir l'obligatorietat a Catalunya d'algunes mesures de seguretat addicionals a la reglamentació vigent (com els detectors de CO) que s'ha demostrat que incrementen la seguretat de les instal·lacions
- Establir el procediment d'habilitació dels agents de la seguretat industrial
- Regular i generalitzar l'ús de les eines digitals i la signatura electrònica en tots els àmbits de la seguretat industrial
- Establir el canal electrònic com a exclusiu per a les comunicacions amb els agents inscrits en el Registre d'Agents de la Seguretat Industrial (RASIC)

3. Les possibles solucions alternatives regulatòries i no regulatòries.

S'han valorat les següents opcions:

- Opció de no tramitar la proposta i mantenir la situació actual. Tenint en compte el mandat de la Llei 9/2014 i la gran dispersió de la normativa d'aplicació a Catalunya no és una opció que es consideri viable des del punt de vista de garantir els objectius de la iniciativa.

- Opció normativa preferida. Des del punt de vista de l'instrument formal, aquesta alternativa s'ha de dur a terme a través d'una norma amb rang de decret per raons de jerarquia normativa.

4. La necessitat i l'oportunitat de l'aprovació de la norma

La disposició final Setena de la Llei 9/2014, del 31 de juliol, de la seguretat industrial dels establiments, les instal·lacions i els productes, disposa que es faculta al Govern i al conseller del departament competent en matèria de seguretat industrial perquè dictin les disposicions necessàries per a desplegar i executar aquesta llei.

D'altra banda, l'article 6.6 de l'esmentada Llei estableix que per mitjà de desplegament reglamentari es poden concretar, per a cada tipus d'instal·lació, les especificitats tècniques i procedimentals que calguin per inscriure les instal·lacions en el Registre.

Es considera necessària l'existència d'una norma que desplegui aquests aspectes perquè s'han de fer compatibles el valor que la indústria, les instal·lacions i els productes aporten a la societat amb els de la protecció davant dels riscos inevitables sobre la seguretat de les persones, els béns i el medi ambient que poden produir. Aquests interessos requereixen de la intervenció de l'administració pública amb les màximes garanties jurídiques. Per aquest motiu, malgrat que també s'hi apliquen d'altres mesures de supervisió i control, de foment de les millors pràctiques en matèria de seguretat, etc., aquestes per sí soles no són suficients sense una base jurídica sòlida que els doni cobertura legal.

4.1. Valorar si l'adopció d'aquesta alternativa tindria una incidència significativa des de les perspectives següents

a) Impacte sobre l'Administració de la Generalitat (l'organització, el personal i el pressupost)

Aquesta iniciativa no ha de tenir impacte sobre l'organització, el personal i el pressupost de la Generalitat de Catalunya, atès que els mecanismes de supervisió i control sobre l'activitat dels titulars d'instal·lacions els operadors de la inspecció i la resta d'agents serien sensiblement semblants als que es duen a terme actualment.

En tot cas, pel que fa als efectes pressupostaris, s'ha de valorar durant el procediment de tramitació de l'avantprojecte la quantificació econòmica exacta que eventualment pugui implicar alguna modificació.

b) Impacte sobre les administracions locals (l'organització, el personal i el pressupost) i, en particular, sobre el règim especial del municipi de Barcelona.

Aquesta iniciativa no ha de suposar cap impacte sobre les administracions locals i, en particular, sobre el règim especial del municipi de Barcelona.

En tot cas, ha de facilitar el compliment de l'article 6.9 de la Llei 9/2014 pel que fa a l'accés dels ajuntaments a les dades del registre d'instal·lacions ubicades en llur terme municipal

c) Impacte sobre les mesures d'intervenció administrativa, i des de la perspectiva de la simplificació i la reducció de càrregues administratives per a les empreses i els ciutadans.

La Llei 9/2014, de 31 de juliol ja va establir una simplificació i una reducció de les càrregues administratives, tant als ciutadans i empreses titulars de les instal·lacions,

com als organismes avaluadors de la conformitat. Amb la iniciativa que es proposa es vol aprofundir en aquesta simplificació.

d) Impacte sobre l'ordenament jurídic vigent, i des de la perspectiva de la simplificació normativa (normativa que resultaria modificada o derogada).

L'impacte sobre la normativa vigent seria molt considerable, en el sentit d'una major simplificació normativa, atès que s'unificaria en un sol decret el gran nombre d'ordres, instruccions i protocols vigents actualment.

4.2. Identificar i valorar els principals impactes econòmics, socials i ambientals que es preveu que generi aquesta opció

La proposta no ha de suposar un impacte econòmic o social apreciable, atès que es tractaria d'un desplegament reglamentari de la Llei 9/2014, que ja regula les condicions que han de complir els agents i les taxes aplicables, cap de les quals en resultaria modificada. Pel que fa a les condicions de seguretat, la memòria econòmica que és preceptiu realitzar en el moment d'efectuar la tramitació del decret haurà de realitzar una anàlisi cost-benefici de les mesures establertes.

Per raó de la matèria, no es preveu tampoc cap afectació per al medi ambient. En tot cas, haurà de suposar un impacte positiu atès les millores que s'hi apliquin han de tenir com a conseqüència una disminució dels incidents i accidents.

4.3. Indicar les raons per les quals és l'alternativa preferida de les opcions possibles

De no adoptar-se una desplegament reglamentari en matèria de seguretat industrial a Catalunya, la primera conseqüència seria el manteniment d'un règim jurídic basat en textos normatius en alguns casos obsolets amb una certa inseguretat jurídica, que no beneficiaria l'activitat de les empreses i particulars titulars de les instal·lacions ni la consecució per part de l'Administració dels objectius de servei públic la prestació dels quals ha de garantir.

5. La procedència d'efectuar una consulta pública prèvia a l'elaboració de la norma o en el seu cas, la justificació de l'excepció o les excepcions legalment previstes.

Atès que la seguretat industrial té la consideració d'un servei d'interès general que, per la seva incidència en la seguretat de les persones, els béns i en el medi ambient, afecta a tots els ciutadans, es justifica efectuar una consulta pública prèvia a l'elaboració de la norma.